

Елисавета Багряна

Утринна

Ето брезите сребристи и борове тъмни.
Ето и двете високи черковни кубета.
Скоро и долу в града и в полето ще съмне –
ведро поглежда окоето ти синьо – небето.

– Ти, който виждаш и който четеш в сърцата,
както в отдавна позната, разтворена книга,
бдиш над цветя и над птички, и пазиш децата,
боже, към тебе очите си молеши вдигам.

Пълно с любов и сърцето ми слабо, човешко,
пълно със земна любов и с възторг, и с умора,
както лозница, отрупана с гроздове тежки,
както и причастие чаша, налята догоре.

Трябваше жертва – и аз я принесох, и ето –
още треперят ръцете ми в първите тръпки.
Само да знам, че е жертвата моя приета,
моя тамян че достига до твоите стъпки.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11699>]